

нѣте като чада. Но словото говори тако: „Не
 „Е Блинъ, или варваръ, Бвринъ, или Пога-
 „ницъ, Господарь, или Рогъ, мъжъ; или жена,
 „сичките са едно въ Царството моѣ.“ То
 есть въ царството на словото.“

Въ Израила помазаніето бѣше единъ даръ,
 съ който сл оудостоѡваха само Царіете и свѣ-
 щенниците; а Словото помазѡва всите владъ
 отъ Цара до рока, и всите ги кзпе въ кзпе-
 лѣ, и ги причастава съ еднакви тайни, и
 имъ дава еднакво окричаніе. Словото напра-
 ви сичките человѣцы вобще сынове Божіи и
 образе живы на Божеството. Сынове мои!
 нѣи въ собраніето наше нѣмаме предъ себе си
 дрѡгъ образъ, освенъ тол Крестъ, бѣлга ос-
 бѣтенъ на Смѣртъ та, на която са обрѣкохъ
 ме, и за която сме готовы; но ще дойде вре-
 ма, кога Църквата хрістова ще са облече ка-
 то една невѣста предъ жениха своего со сич-
 кото велелѣпіе, и ще бзде оукрашена со съ образе
 на Божеството и на избранниките неговы, и
 всакъ хрістіанинъ ще имъ са клана и ще имъ
 слѡжи. Ти образе ща бздатъ тѣрени вътрѣ
 въ Църквата, като единъ бѣлгъ на поклоне-
 ніето и почистъ та на сичкіа соборъ хрістіан-
 скій. Я взнъ отъ Църквата живля образъ Божіи
 предъ всакаго хрістіанина, е человѣкъ, който
 е велелѣпната направа на Божеството, сынъ Бо-